

[Finansministeren]

ansatte i administrationsdepartementet, således som der vedrørende forskellige emner inden for samarbejdsudvalgenes virksomhed er mulighed for.

Det fremgår i øvrigt af referatet af det pågældende samarbejdsudvalgsmøde i administrationsdepartementet, at drøftelsen fandt sted efter ønske fra samarbejdsudvalgets personalerepræsentanter, der ifølge referatet forventede en fortsættelse af drøftelserne på et senere møde.

Det kan altså slås fast, at der ikke er udstukket retningslinier for den almindelige ytringsfrihed for ansatte i administrationsdepartementet, og der er følgelig heller ikke knyttet sanktioner til en adfærd, som afviger fra de af departementschefen fremførte synspunkter.

Til *socialministeren* (23/11 78) af:

Tove Jørgensen (DKP):

»Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med bistandslovens principper og intentioner, at en enlig far, der er under revalidering, til sit barns underhold kun modtager moderens bidrag, svarende til $\frac{2}{3}$ af normalbidraget + det almindelige forhøjede børnetilskud, der ligeledes svarer til $\frac{2}{3}$ af normalbidraget?«

(Spm. nr. 280).

Begrundelse.

I en konkret sag i Odense kommune kommer en enlig far efter 25 års arbejde som murer under revalidering som følge af en discusprolaps. Han får i revalideringshjælp sine faste udgifter betalt + 1658 kr. til underhold til sig selv. Til sin dreng modtager han moderens underholdsbidrag + det forhøjede børnetilskud, som alle enlige forsørgere modtager. I forhold til en enlig mor får han et mindrebeløb svarende til $\frac{1}{3}$ af normalbidraget.

Resultatet bliver, at et barn til en enlig far stilles endnu ringere end en enlig mors barn, trods det at en enlig mor med bistandshjælp må leve under eksistensminimum. Heller ikke den enlige mor får nemlig dækket sin tabte arbejdsfortjeneste med hensyn til den del af normalbidraget på $\frac{2}{3}$, som er hendes del af forsørgerbyrden.

Besvarelse (30/11 78):

Socialministeren (Erling Jensen):

Efter bestemmelserne i socialministeriets cirkulære af 30. marts 1976 om hjælp efter bistandslovens § 42 skal der ved udmålingen af hjælp efter § 42, stk. 1, foretages en samlet vurdering af ansøgerens behov for dækning af udgifter, der er forbundet med uddannelsen og af underholdshjælp og hjælp til faste udgifter m. v. til den pågældende og hans familie.

Hjælpen udmåles principielt efter de samme retningslinier som forbigående hjælp efter § 37, jfr. §§ 38-40. Det fremgår af § 37, stk. 2, at der som hjælp til underhold i almindelighed højst kan udbetales et beløb svarende til folkepensionens grundbeløb (fra 1. januar 1979 90 pct. af folkepensionens grundbeløb) med et tillæg for hvert barn svarende til det særlige børnetilskud efter § 4, stk. 3, i lov om børnetilskud og andre familieydelse.

Det særlige børnetilskud svarer til $\frac{3}{5}$ af summen af en faders og en moders normalbidrag.

Udmålingen af revalideringshjælpen vil i det konkrete tilfælde kunne efterprøves af vedkommende amsankenævn og den sociale ankestyrelse.

Med hensyn til normalbidragenes størrelse bemærkes, at spørgsmålet om, hvorvidt der er grundlag for at opretholde en forskel mellem det for en fader og en moder gældende normalbidrag, for tiden behandles i den under socialministeriet nedsatte børnekommission i forbindelse med overvejelserne om de forholdsregler, som kommissionen i øvrigt måtte foreslå gennemført med henblik på økonomisk støtte til familier med børn.

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (24/11 78) af:

Glistrup (FP):

»Er det virkelig sandt, at ministeren har brugt af skatteydernes penge til udsendelse af et ubetinget forsvar for christianiternes besættelse af Bådsmadsstrædes kaserne?«

(Spm. nr. 282).

Begrundelse.